

Skatteministeriet

9. november 2017
J.nr. 2017 - 7270

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 46 af 24. oktober 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Merete Godvin Jensen

Spørgsmål

I forlængelse af svaret på SAU alm. del (2016-17) – spørgsmål 512 bedes ministeren redegøre for provenuet, hvis man erstatter de nuværende regler for fradrag for finansieringsomkostninger med regler, der betyder, at man maksimalt kan fradrage finansieringsomkostninger svarende til markedsrenten, f.eks. CIBOR/CITA-renten det seneste år. Ministeren bedes opføre dette provenu i umiddelbar virkning, efter tilbageløb og efter adfærd samt i varig virkning.

Svar

Efter gældende skatteregler kan virksomheder generelt fratække deres renteudgifter inden for rammerne af de rentefradragsbegrænsningsregler mv., som er nærmere beskrevet i besvarelsen af SAU alm. del (2016-17) spørgsmål 512. Herved opnås også en overordnet symmetri i forhold til renteindtægter, som efter gældende regler er fuldt skattepligtige.

Hvis virksomhederne optager deres lån på det frie lånemarked, vil renteudgifterne automatisk afspejle markedsrenten. Hvis der er tale om koncerninterne lån, skal renten være fastsat på armslængdevilkår og vil således også her skulle afspejle markedsrenten.

Markedsrenten for et konkret lån afhænger af en række forhold – herunder specielt lånets løbetid og låntagers kreditværdighed. Der findes således ikke én rentesats, som kan siges at være markedsrenten.

CIBOR- og CITA-renten er overordnet set udtryk for danske bankers vurdering af markedsrenten ved udlån til en anden bank med højeste kreditværdighed. Der opgøres CIBOR- og CITA-rentesatser for lån med løbetider fra 1 uge til 12 måneder. Aktuelt udgør CIBOR-renten for lån med en løbetid på 1 uge knap -0,4 pct. p.a., mens den for lån med en løbetid på 12 måneder udgør 0,01 pct. p.a.

Disse rentesatser er væsentligt lavere end den markedsrente, almindelige virksomheder kan låne til, da disse typisk har en lavere kreditvurdering og optager lån med en længere løbetid. For virksomheder i den ikke-finansielle sektor udgør den gennemsnitlige kassekreditrente ifølge Nationalbankens seneste opgørelse ca. 3,2 pct. pa. For mange specielt mindre virksomheder kan renten på en kassekredit dog være væsentligt højere.

Hvis rentefradragsreglerne blev ændret, så virksomhederne f.eks. maksimalt kan fratække finansieringsomkostninger svarende eksempelvis CIBOR-renten for lån på 12 måneder – altså aktuelt lån med en rentesats på 0,01 pct. pa. – vil det i vidt omfang svare til en væsentlig begrænsning af virksomhedernes fradragsret for renteudgifter.

Dette må formodes at ville medføre et umiddelbart merprovenu, der kan andrage et milliardbeløb – specielt på kort sigt. Det vil dog også medføre en betydelig reduktion i investeringerne, hvilket vil reducere kapitalapparatet og dermed produktiviteten og velstanden i samfundet. En egentlig provenuvurdering heraf vil kræve en relativt omfattende og resourcekrævende analyse af virksomhedernes renteudgifter.